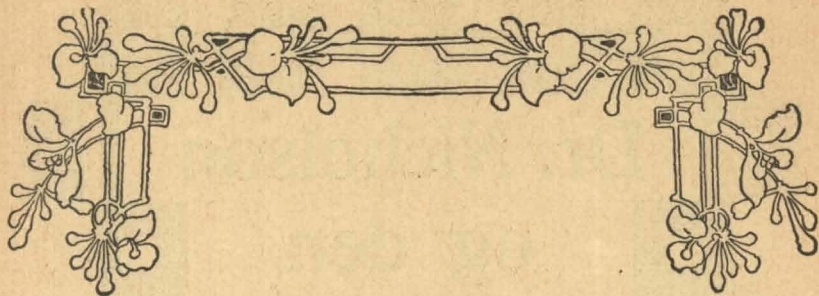

Dr. Nicholson
og den
Blaa Diamant

Drama i 4 Akter

I HOVEDROLLERNE:
Anton de Verdier
Edith Psilander
Holger Reenberg

Dr. Nicholson og den Blaa Diamant.

Drama i 4 Akter.

HOVEDPERSONERNE:

Grev Jules de Barton Anton de Verdier
Miss Alice Edith Psilander
Dr. Nicholson Holger Reenberg

Dr. Nicholson — — hvem er denne Person, der saa ubevægelig sidder i sin Lænestol rygende sin Vandpibe? Navnet lyder saa bekendt — og dog saa fremmedartet. Er det Dr. Nikola? — Nej, denne lange, magre Skikkelse svarer ikke til ham, vi ser — stadig ubevægelig og med sine dybtliggende, hypnotiske Øjne og den skarptskaarne Profil. Er det Sherlock Holmes. — Nej, dertil er den Person, vi ser, for mystisk — for hemmelighedsfuld. Maaske er det en ny Moriarty — en ny Forbrydernes Konge. I største Spænding venter vi at se, hvem denne besynderlige Mand, der kender alt, der véd alt, er — —

Et Lys tændes paa Dr. Nicholsons Arbejdsbord. Efter det tredie Blink rejser Doktoren sig. Lyset betyder, at nogen venter udenfor. Gennem et Prismesystem ser han, hvem det er — det er hans tro Tjener, der vil bringe ham Aviserne. Dr. Nicholson trykker paa en Kontakt. En usynlig Hejsedør i Væggen gaar til Vejs, og Tjeneren træder ind. Lydløst lægger han Aviserne paa Arbejdsbordet og gaar

17/7 13
atter bort. Et Tryk paa Kontakten — og Hejsedøren glider ned. Nu har Værelset tilsyneladende ingen Udgang.
Dr. Nicholson studerer Aviserne — da med ét falder hans Øjne paa en besynderlig Annonce:

»5000 Dollars udloves til en Gentleman, som vil indgaa et pro forma Ægteskab med en ung Dame.
Henvendelse til I. P. Bang, 23. Gade Nr. 139.«

Han studser, synes at genkende Navnet, slaar op i sine Bøger og læser følgende:

»I P. Bang, Forretningsfører for Diamantmineejeren Norton, som har en Formue af 27 Millioner Dollars og en værdifuld Samling Ædelstene, blandt hvilke den berømte »Blaa Diamant«, hvis Værdi mindst er en halv Million Dollars, forefindes.«

Nogle Øjeblikke sidder han grublende. Da ringer han paa sin Tjener, beordrer denne at kalde paa Stolz, hans Hjælper og hans højre Haand. Tavs viser han Stolz Avisen, siger blot: »Skaf mig en Person, jeg kan bruge hertil«, og Hjælperen, der blindt adlyder sin Herres Ordre, begiver sig straks afsted paa sin Mission.

Rygende paa sin Vandpibe sidder Dr. Nicholson i sin Lænestol. Hvilke Tanker farer mon nu gennem denne besynderlige Mands Hjerne.

Stolz gaar ind i et Værtshus. Han studerer Gæsterne, men finder ingen, der kan passe for ham. En Fremmed tager Plads overfor ham. Tilfældigt ser han det Cigaret-etui, som denne lægger fra sig. Det er overmaade smukt, og over Navnet er en Grevekrone. Stolz indleder en Samtale med den Fremmede og faar at vide, at derne er en forarmet fransk Greve, Jules de Barton, der nu er kommet til Amerika for at søge Lykken. Forgæves har han søgt Ansættelse forskellige Steder, men bestandig er han bleven afvist, og nu er han parat til hvad som helst for at tjene til Livets Ophold. Stolz foreslaar ham at følge med sig, og efter at Greven er sat noget ind i Situationen, indvilliger han deri. I Automobilen, der fører dem til Dr. Nicholson, maa Greven finde sig i at faa et Bind for Øjnene, hvilket

først bliver taget af, da han staar i Dr. Nicholsons Stue. Mønstrende undersøger Doktoren den Fremmede, og da han er tilfreds med Resultatet af Undersøgelsen, viser han ham Avisannoncen. Jules erklærer sig parat, dog forstaar han endnu ikke den Hensigt, Dr. Nicholson har. Da rækker denne ham en Kontrakt til Underskrift:

»Som Vederlag for en komplet Udstyrelse og en kontant Hjælp af 1000 Dollars til Indgaaelse af Ægteskab med Miss Alice Kensington forpligter Undertegnede sig til, inden 14 Dage efter Vielsen, at udlevere den Blaa Diamant til Dr. Nicholson efter nærmere Opgivelse«

Dette er dog Greven for meget. At forraade den Dame,

han skulde indgaa Ægteskab med, selv om det kun var pro forma Ægteskab, vil han ikke indlade sig paa.

Kort og myndigt beordrer Nicholson sin Hjælper at føre Greven bort. Da tænker denne paa sin usikre Fremtid, paa Nøden, som staar for Døren, og han indvilliger i Nicholsons Forslag.

Dagen efter indfinder Greven sig paa Forretningsførerens Kontor. Han fremlægger sine Legitimationspapirer, og Forretningsføreren lover at foreslaa ham til den unge Dame, der agter at indgaa pro forma Ægteskabet. Miss Alice Kensington er den unge eksentriske Amerikanerinde, som vil giftes. Hun har arvet sin Onkel, men i dennes Testamente staar, at hun ikke kan faa sin Arv udbetalt, førend hun er gift. Da hun indser, at de unge Herrer, som omsværmer hende,

kun vil gifte sig med hende for Pengenes Skyld, har hun efter sin Formynders, Forretningsførerens, Raad indrykket Annoncen, og nu er hun parat til at gifte sig. Vielsen fuldbyrdes. Alice faar udbetalt Arven, og Jules det udlovede Beløb.

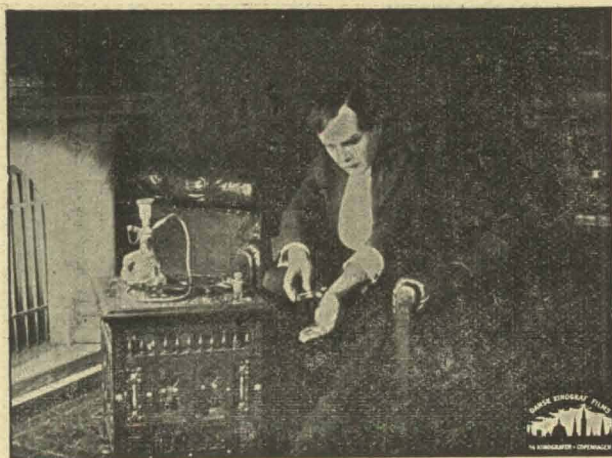
Ægteparret har nu været gift i 14 Dage. Alice er blevet helt indtaget i sin Ægtemand, grundet paa dennes diskrete og noble Optræden, og paa Jules har den nydelige og naturlige unge Dame ikke undladt at gøre Indtryk.

Da faar han et Brev fra Dr. Nicholson, der byder ham at allevere den Blaa Diamant samme Aften. Hvorfor vil denne mystiske Mand have Diamanten? — hvad Ret har han til denne? tænker Jules, og han beslutter at trodse Dr. Nicholson, thi forraade sin Hustru vil og kan han ikke.

Om Aftenen venter Nicholsons Bud forgæves, og allerede næste Morgen indfinder Doktoren sig selv hos Jules for at kræve sin Ret. Jules byder ham Penge, men Nicholson vil kun have Diamanten, som Jules nægter at udlevere. Det kommer til et Opgør mellem dem. De to Modstandere, hvoraf ingen vil give efter for den anden, betragter hinanden med et prøvende Blik, som maalte de hverandres Kræfter.

Det bliver en Kamp paa Liv og Død.

Samme Dag, medens Ægteparret er paa Udflugt, er nogle maskerede Mænd brudt ind i Palæet. De har forsøgt at opbryde Boksen, hvori Juvelerne findes, men de er blevet forstyrret i deres Forehavende, og de maatte flygte uden Resultat.

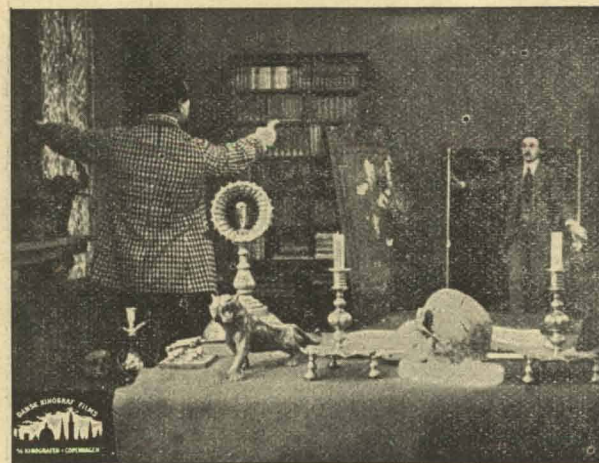

Næste Morgen, da Jules og Alice sidder ved Frokostbordet, modtager Jules et Brev fra Dr. Nicholson, som skriver, at hvis Diamanten ikke alleveres samme Aften Kl. 9, vil Palæet blive sprængt i Luften den følgende Eftermiddag Kl. 7. Alice ser Jules' Bestyrtelse, hun gør Forsøg paa at vinde hans Fortrolighed, og Jules er ved at glemme sig selv. Han er ved at tilstaa hende sin Brøde og sin Kærlighed til hende, men han griber sig selv deri. Han vil alene kæmpe Kampen mod Dr. Nicholson.

Jules kalder en Detektiv til Hjælp og sætter denne fuldstændig ind i Sagen. Opsøge Dr. Nicholson er ham umuligt, da Jules ikke ved, hvor denne bor, og der er derfor intet andet at gøre end at vente og se Tiden an.

Det er Dagen efter, at Jules modtog Truselsbrevet. Det

skæbnesvangre Klokkeslet nærmer sig. Febrilsk gennemsøger Jules og Detektiven Huset for at se, om de kan finde noget mistænkeligt — men uden Resultat. Nu er kun faa Minutter tilbage. De gaar fra Stue til Stue og kommer tilsidst til Jules' Arbejdsværelse. Med ét hører Detektiven en besynderlig Dikken. Han studser — skulde det være en Bombes Uhrværk, som han hører? Han nærmer sig Stedet, hvorfra Lyden kommer. Som han formoder, finder han en Bombe. Han griber den, og fulgt af Jules styrter han ud i Parken, ned mod Søen. Netop som han kaster den deri, eksploderer Bomben, og Opdageren styrter saaret om. Jules iler ham til Hjælp, men i det samme føler han sig grebet bagfra — det er Nicholson og hans Hjælpere. Jules bindes og føres bort. Detektiven vil forsøge at rejse sig for at

hjælpe Greven, men det er ham umuligt, og han falder bevidstløs tilbage.

Nicholson fører sin Fange til en udenfor Palæet ventende Automobil, der hurtigt kører bort. I det samme kommer Alice kørende hen ad Vejen i sin Automobil; hun har paa Afstand set, at der foregik noget besynderligt. Da hun syntes, at det var Jules, der blev bortført, giver hun Chaufføren Ordre til at forfølge Automobilten. I rasende Fart gaar det henad Vejen, og Alice haler efterhaanden ind paa Dr. Nicholson. Men denne har overalt sine Hjælpemidler; fra hans Side er enhver Ting planlagt med den yderste Omhu, og idet Dr. Nicholson er kørt forbi en højt og tungt belæsset Vogn, giver han et Tegn til denne, og det svære Læs vælter lige foran Alices Automobil, saa at hun maa standse.

Imidlertid har den anden Automobil vundet saa stort et Forspring, at hun indser, at yderligere Forfølgelse er unødvendig, hvorfor hun i Hast vender tilbage til Palæet. Af Opdageren, som nogle Tjenere imidlertid er kommet til Hjælp, faar hun Underretning om Truselsbrevet og Bombeattentatet, og Alice gribes af en usigelig Frygt for Jules' Skæbne.

Det er Midnat. Dr. Nicholson befinder sig i sin Stue. For at opstramme sine ødelagte Nerver, tager han en Dosis Kokain, og faa Minutter efter er han den kraftige, viljestærke Mand. Han rejser sig og gaar. Nu vil han tage sig selv til Rette, tage det, som han eftertragter og har sat saa meget ind paa at faa, og en Time efter kommer han tilbage med sit Bytte — den pragtfulde Blaa Diamant. Han studerer

dens Farvespil, dens pragtfulde Slibning og sammenligner den med de andre Stene i sin Samling.

Jules, som bundet paa Hænder og Fødder er spærret inde i en underjordisk Kælder, har gjort fortvivlede Anstregelser for at befri sig. Det lykkes ham ogsaa tilsidst at faa løst sine Baand, og nu gælder det for ham om at komme ud. Forgæves banker og slaar han paa den massive Dør. Han undersøger Dørens besynderlige Laasemekanisme, han drejer paa Knapper og trykker paa Kontakter. Pludselig mærker han, at Døren giver efter, den gaar op, og foran ham ligger en mørk og skummel Gang. Han befinder sig nu i Dr. Nicholsons hemmelige Udgang. Ved et Tilfælde er det lykkedes ham at aabne Laasemekanismen, som ellers kun Doktoren selv kender. Han famler sig gennem skumle

og mørke Gange; da med ét mærker han, at han befinder sig ved en Dør.

Dr. Nicholson, der sidder i sit Arbejdsværelse, hører en sagte Støj udenfor. Han tænker straks, at det er Jules, for hvem det er lykkedes at undslippe. Nu vil han for anden Gang fange ham og derefter udøve sin Hævn. Han griber sin Revolver, sigter mod et Punkt paa Væggen, saa trykker han paa en Knap, en Dør springer op, og midt i Døren staar den bestyrkede Jules, der foran sig ser den truende Revolver. Nicholson viser triumferende Jules sit Bytte, Diamanten, hvorefter han kalder paa sine Hjælpere, der binder Jules og fører ham bort. Doktoren kører med sin Fange langt udenfor Byen; han lader Automobilten holde paa en Bro, højt over en rivende Flod, og ned i Bølgerne

kaster han Jules som Hævn for, at han har trodset hans Vilje. Opbydende alle sine Kræfter kæmper Greven for at holde sig oppe, men tilsidst er hans Kræfter ved at svigte ham. Da hører nogle Fiskere hans Nødraab, de iler ham til Hjælp og redder ham, og da Jules kommer hjem, modtager Alice ham glædesstraalende.

Dr. Nicholson er indtaget i den henrivende Danserinde Anitra, og en Dag, da han besøger hende, kommer hun tilfældigt til at se den pragtfulde Blaa Diamant, som han bærer hos sig. Hun beder ham forære sig denne, men Dr. Nicholson er ubønhørlig. Dog indvilliger han tilsidst i at laane hende Diamanten til den ny Ballet, hun snart skal have Première paa.

Det er Première-Aftenen i »Atlantic« Varitéen. Et elegant Publikum har indfundet sig for at se den med Spænding imødesete Première, og blandt Tilskuerne befinder ogsaa Jules og Alice sig. Tæppet gaar op. Straalende og elegant staar Danserinden Anitra paa Scenen og for det begejstrede Publikum udfører hun sin yndefulde Dans. Jules har bemærket den pragtfulde Sten, som hun har i Toppen af Diademmet. Da pludselig genkender han den Blaa Diamant. Han hvisker det til Alice og denne udstøder et Forundrings-Udraab. Støjen høres af Dr. Nicholson, der befinder sig i en anden Loge, og han genkender Alice og Jules. Da Tæppet er gaaet ned, styrter han op paa Danserindens Paa-kædningsværelse. Brutalt river han Diamanten af Diademmet og skal atter til at forlade Værelset, da han hører Støj

udenfor paa 'Gangen'. Det er Jules, som er standset af nogle Kontrollører, idet han vil tiltvinge sig Adgang til Danserindens Værelse. Hurtigt tager Dr. Nicholson sin Beslutning. Han river Vinduet op og flygter ned ad Jerntrapperne, medens Danserinden bestyrtet ser hans besynderlige Adfærd, og da Jules kommer ind i Værelset er Doktoren forlængst forsvundet.

I Hast styrter Nicholson hen ad Gaden. Han passerer Opdageren. Denne, der genkender ham fra Mødet i Parken, følger efter. Idet Dr. Nicholson, der ser, at han er forfulgt, kommer til Jernbanestationen, tager han med et netop afgaaende Eksprestog, og da han ikke har set sig forfulgt paa Jernbanestationen af Opdageren, tror han sig i Sikkerhed. Imidlertid lykkes det Detektiven i sidste Øjeblik at springe paa Toget.

Træt kaster Dr. Nicholson sig tilbage i Kupéen. Han griber Diamanten og betragter den med begærlige, feberglødende Øjne. Udmattet efter Anstrengelsen er hans Nerver ødelagte, slapt falder Hænderne ned. For at opstramme sig skal han netop til at tage en Dosis Kokain, da han hører nogen forsøge at aabne Kupélaasen udefra. Det er Opdageren, der er klatret hen ad Trinbrættet, og som nu vil gribe Forbryderen. I sin ophidsede Tilstand, glemmende alt omkring sig, styrter Dr. Nicholson ud af den anden Kupédør og entrer op paa Taget af Toget, medens Detektiven i den tomme Kupé finder den Blaa Diamant.

For at undgaa at blive fanget af sin Forfølger styrter Dr. Nicholson sig, idet Eksprestoget kører over en Jernbanebro, fra Waggontaget ud i Bølgerne — dybt nede.

Det er Ægteskabets næstsidste Dag. Næste Dag skal pro forma Ægteskabet ophæves, og Jules og Alice for bestandig skilles. Tjeneren melder Detektiven, denne afleverer den Blaa Diamant, og overstrømmende er de Taksigelser, han modtager, baade fra Jules og Alice.

Ved Kaminildens Skær betragter Alice ømt Jules. Hun ser hans vemodige Blik, idet han tænker paa Adskillelsen den næste Dag; hun ved, at han ikke kan gøre det første Skridt. Hun lægger sig paa Knæ ved Siden af hans Stol, tager hans Arm og lægger den om sin Hals, og i et langt saligt Kærlighedskys mødes de unge Hjerter.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DR. NICHOLSON OG DEN BLAA DIAMANT

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Tuesday 17 - 7 - 13

PROGRAM FOR

KINOGRAFEN

FREDERIKSBERGGADE 25
KØBENHAVN
TELEFON 7606

Torsdag. 17/7 1915 Kineografen

Dr. Nicholson og den Blaa Diamant.

Drama i 4 Akter af Mogens Falck.

HOVEDPERSONERNE:

Grev Jules de Barton..... Anton de Verdier
Miss Alice Edith Psilander
Dr. Nicholson Holger Reenberg

Dr. Nicholson — — hvem er denne Person, der saa ubevægelig sidder i sin Lænestol rygende sin Vandpibe? Navnet lyder saa bekendt — og dog saa fremmedartet. Er det Dr. Nikola? — Nej, dennes lange, magre Skikkelse svarer ikke til ham, vi ser — stadig ubevægelig og med sine dybtliggende, hypnotiske Øjne og den skarpskaarne Profil. Er det Sherlock Holmes? — Nej, dertil er den Person, vi ser, for mystisk — for hemmelighedsfuld. Maaske er det en ny Moriarty — en ny Forbrydernes Konge. I største Spænding venter vi at se, hvem denne besynderlige Mand er, denne mystiske Mand, der kender alt, der véd alt.

Et Lys tændes paa Dr. Nicholsons Arbejdsbord. Efter det tredje Blink rejser Doktoren sig. Lyset betyder, at nogen venter udenfor. Gennem et Prismsystem ser han, hvem det er — det er hans tro Tjener, der vil bringe ham Aviserne. Dr. Nicholson trykker paa en Kontakt. En usynlig Hejsedør i Væggen gaar til Vejs, og Tjeneren træder ind. Lydløst lægger han Aviserne paa Arbejdsbordet og gaar atter bort. Et Tryk paa Kontakten — og Hejsedøren glider ned. Nu har Værelset tilsyneladende ingen Udgang.

Dr. Nicholson studerer Aviserne — da med ét falder hans Øje paa en besynderlig Annonce:

„5000 Dollars udloves til en Gentleman, som vil indgaa et pro forma Ægteskab med en ung Dame. Henvendelse til I. P. Bang, 23. Gade Nr. 139.“

Han studser, synes at genkende Navnet, slaar op i sine Bøger og læser følgende:

„I. P. Bang, Forretningsfører for Diamantmineejeren Norton, som har en Formue paa 27 Millioner Dollars og en værdifuld Samling Ædelstene, blandt hvilke den berømte „Blaa Diamant“, hvis Værdi mindst er en halv Million Dollars, forefindes.“

Nogle Øjeblikke sidder han grublende. Da ringer han paa sin Tjener, beordrer denne at kalde paa Stolz, hans Hjelper og hans højre Haand. Tavs viser han Stolz Avisen, siger blot: „Skaf mig en Person, jeg kan bruge hertil“, og Hjelperen, der blindt adlyder sin Herres Ordre, begiver sig straks afsted paa sin Mission.

Rygende paa sin Vandpibe sidder Dr. Nicholson i sin Lænestol. Hvilke Tanker farer mon nu gennem denne besynderlige Mands Hjerne.

Stolz gaar ind i et Værtshus. Han studerer Gæsterne, men finder ingen, der kan passe for ham. En Fremmed tager Plads overfor ham. Tilfældigt ser han det Cigaret-etui, som denne lægger fra sig. Det er overmaade smukt, og over Navnet er en Grevekrone. Stolz indleder en Samtale med den Fremmede og faar at vide, at denne er en forarmet fransk Greve, Jules de Barton, der nu er kommet til Amerika for at søge Lykken. Forgaves har han søgt Ansættelse forskellige Steder, men bestandig er han bleven

afvist, og nu er han parat til hvad som helst for at tjene til Livets Ophold. Stolz foreslaar ham at følge med sig, og efter at Greven er sat noget ind i Situationen, indvilliger han deri. I Automobilen, der fører dem til Dr. Nicholson, maa Greven finde sig i at faa et Bind for Øjnene, hvilket først bliver taget af, da han staar i Dr. Nicholsons Stue. Mønstrende undersøger Doktoren den Fremmede, og da han er tilfreds med Resultatet af Undersøgelsen viser han ham Avisannoncen. Jules erklærer sig parat, dog forstaar han endnn ikke den Hensigt, Dr. Nicholson har. Da rækker

denne ham en Kontrakt til Underskrift:

„Som Vederlag for en komplet Udstyrelse og en kontant Hjælp af 1000 Dollars til Indgaaelse af Ægteskab med Miss Alice Kensington forpligter Undertegnede sig til, inden 14 Dags efter Vielsen, at udlevere den Blaa Diamant til Dr. Nicholson efter nærmere Opgivelse.“

Dette er dog Greven for meget. At forraade den Dame, han skulde indgaa Ægteskab med, selv om det kun var

pro forma Ægteskab, vil han ikke indlade sig paa.

Kort og myndigt beordrer Nicholson sin Hjelper at føre Greven bort. Da tænker denne paa sin usikre Fremtid, paa Nøden, som staar for Døren, og han indvilliger i Nicholsons Forslag.

Dagen efter indfinder Greven sig paa Forretningsførerens Kontor. Han fremlægger sine Legitimationspapirer, og Forretningsføreren lover at foreslaa ham til den unge Dame, der agter at indgaa pro forma Ægteskabet. Miss Alice Kensington er den unge, eksentriske Amerikanerinde, som

vil giftes. Hun har arvet sin Onkel, men i dennes Testamente staar, at hun ikke kan faa sin Arv udbetalt, førend hun er gift. Da hun indser, at de unge Herrer, som omsværmer hende, kun vil gifte sig med hende for Pengenes Skyld, har hun efter sin Formynders, Forretningsførers Raad indrykket Annoncen, og nu er hun parat til at gifte sig. Vielsen fuldbyrdes. Alice faar udbetalt Arven, og Jules det udlovede Beløb.

Ægteparret har nu været gift i 14 Dage. Alice er blevet

helt indtaget i sin Ægtemand, grundet paa dennes diskrete og noble Optræden, og paa Jules har den nydelige og naturlige unge Dame ikke undladt at gøre Indtryk.

Da faar han et Brev fra Dr. Nicholson, der byder ham at aflevere den Blaa Diamant samme Aften. Hvorfor vil denne mystiske Mand have Diamanten? — hvad Ret har han til denne? tænker Jules, og han beslutter at trodse Dr. Nicholson, thi forraade sin Hustru vil og kan han ikke.

Om Aftenen venter Nicholsons Bud forgæves, og alle-

rede næste Morgen indfinder Doktoren sig selv hos Jules for at kræve sin Ret. Jules byder ham Penge, men Nicholson vil kun have Diamanten, som Jules nægter at udlevere. Det kommer til et Opgør mellem dem. De to Modstandere, hvoraf ingen vil give efter for den anden, betragter hinanden med et prøvende Blik, som maalte de hverandres Kræfter.

Det bliver en Kamp paa Liv og Død.

Samme Dag, medens Ægteparret er paa Udflugt, er

nogle maskerede Mænd brudt ind i Palæet. De har forsøgt at opbryde Boksen, hvori Juvelerne findes, men de er blevet forstyrret i deres Forehavende, og de maatte flygte uden Resultat

Næste Morgen, da Jules og Alice sidder ved Frokostbordet, modtager Jules et Brev fra Dr. Nicholson, som skriver, at hvis Diamanten ikke afleveres samme Aften Kl. 9, vil Palæet blive sprængt i Luften den følgende Eftermiddag Kl. 7. Alice ser Jules Bestyrtelse, hun gør Forsøg paa at vinde hans Fortrolighed, og Jules er ved at glemme

sig selv. Han er ved at tilstaa hende sin Brøde og sin Kærlighed til hende, men han griber sig selv deri. Han vil alene kæmpe Kampen mod Dr. Nicholson.

Jules kalder en Detektiv til Hjælp og sætter denne fuldstændig ind i Sagen. Opsøge Dr. Nicholson er ham umuligt, da Jules ikke ved, hvor denne bor, og der er derfor intet andet at gøre end at vente og se Tiden an.

Det er Dagen efter, at Jules modtog Trusselsbrevet. Det skæbnesvangre Klokkeslet nærmer sig. Febrilsk gen-

nemsøger Jules og Detektiven Huset for at se, om de kan finde noget mistænkeligt — men uden Resultat. Nu er kun faa Minutter tilbage. De gaar tra Stue til Stue og kommer tilsidst til Jules Arbejdsværelse. Med ét hører Detektiven en besynderlig Dikken. Han studser — skude det være en Bombes Uhrværk, som han hører? Han nærmer sig Stedet, hvorfra Lyden kommer. Som han formoder, finder han en Bombe. Han griber den, og fulgt af Jules styrter han ud i Parken, ned mod Søen. Netop som han kaster den deri, eksploderer Bomben, og Opda-

geren styrter saaret om. Jules iler ham til Hjælp, men i det samme føler han sig grebet bagfra — det er Nicholson og hans Hjælper. Jules bindes og føres bort. Detektiv vil forsøge at rejse sig for at hjælpe Greven, men det er ham umuligt, og han falder bevidstløs tilbage.

Nicholson fører sin Fange til en udenfor Palæet ventende Automobil, der hurtig kører bort. I det samme kommer Alice kørende hen ad Vejen i sit Automobil; hun har paa Afstand set, at der foregik noget besynderligt. Da hun syntes, at det var Jules, der blev bortført, giver

hun Chaufføren Ordre til at forfølge Automobil. I rasende Fart gaar det henad Vejen, og Alice haler efterhaanden ind paa Nicholson. Men denne har overalt sine Hjælpe-midler; fra hans Side er enhver Ting planlagt med den yderste Omhu, og idet Dr. Nicholson er kørt forbi en højt og tungt belæstet Vogn, giver han et Tegn til denne, og det svære Læs vælter lige foran Alices Automobil, saa at hun maa standse. Imidlertid har den anden Automobil vundet saa stort et Forspring, at hun indser, at yderligere

Forfølgelse er unødvendig, hvorfor hun i Hast vender tilbage til Palæet. Af Opdageren, som nogle Tjenere imidlertid er kommet til Hjælp, faar hun Underretning om Truselsbrevet og Bombeattentatet, og Alice gribes af en usigelig Frygt for Jules Skæbne.

Det er Midnat. Dr. Nicholson befinder sig i sin Stue. For at opstramme sine ødelagte Nerver, tager han en Dosis Kokain, og faa Minutter efter er han den kraftige, viljestærke Mand. Han rejser sig og gaar. Nu vil han

tage sig selv til Rette, tage det, som han eftertragter og har sat saa meget ind paa at faa, og en Time efter kommer han tilbage med sit Bytte — den pragtfulde Blaa Diamant. Han studerer dens Farvespil, dens pragtfulde Slibning og sammenligner den med de andre Stene i sin Samling.

Jules, som bundet paa Hænder og Fødder er spærret inde i en underjordisk Kælder, har gjort fortvivlede Anstregelser for at befri sig. Det lykkes ham ogsaa tilsidst at faa løst sine Bånd, og nu gælder det for ham at komme

ud. Forgæves banker og slaar han paa den massive Dør. Han undersøger Dørens besynderlige Lukkemekanisme, han drejer paa Knapper og trykker paa Kontakter. Pludselig mærker han, at Døren giver efter, den gaar op, og foran ham ligger en mørk og skummel Gang. Han befinder sig nu i Dr. Nicholson's hemmelige Udgang. Ved et Tilfælde er det lykkedes ham at aabne Lukkemekanismen; som ellers kun Doktoren selv kender. Han famler sig gennem skumle og mørke Gange; med ét mærker han, at han befinder sig ved en Dør.

Dr. Nicholson, der sidder i sit Arbejdsværelse, hører en sagte Støj udenfor. Han tænker straks, at det er Jules, for hvem det er lykkedes at undslippe. Nu vil han for anden Gang fange ham og derefter udøve sin Hævn. Han griber sin Revolver, sigter mod et Punkt paa Væggen, saa trykker han paa en Knap, en Dør springer op, og midt i Døren staar den bestyrkede Jules, der foran sig ser den truende Revolver. Nicholson viser triumferende Jules sit Bytte, Diamanten, hvorefter han kalder paa sine Hjælper,

der binder Jules og fører ham bort. Doktoren kører med sin Fange langt udenfor Byen; han lader Automobilen holde paa en Bro, højt over en rivende Flod, og ned i Bølgerne kaster han Jules som Hævn for, at han har trodset hans Vilje. Opbydende alle sine Kræfter kæmper Greven for at holde sig oppe, men tilsidst er hans Kræfter ved at svigte ham. Da hører nogle Fiskere hans Nødraab, de iler ham til Hjælp og redder ham, og da Jules kommer hjem, modtager Alice ham glædesstraalende.

Dr. Nicholson er indtaget i den henrivende Danserinde Anitra, og en Dag, da han besøger hende, kommer hun tilfældigt til at se den pragtfulde Blaa Diamant, som han bærer hos sig. Hun beder ham forære sig denne, men Dr. Nicholson er ubønhørlig. Dog indvilliger han tilsidst i at laane hende Diamanten til den ny Ballet, hun snart skal have Première paa.

Det er Première-Aftenen i „Atlantic“ Varietéen. Et elegant Publikum har indfundet sig for at se den med Spænding imødesete Première, og blandt Tilskuerne befinder ogsaa Jules og Alice sig. Tæppet gaar op. Straalende og elegant staar Danserinden Anitra paa Scenen, og for det begejstrede Publikum udfører hun sin yndefulde Dans. Jules har bemærket den pragtfulde Sten, som hun har i Toppen af Diademmet. Da pludselig genkender han den Blaa Diamant. Han hvisker det til Alice, og denne udstøder et Forundringsudraab. Støjen høres af Dr. Nicholson, der befinder sig i en anden Loge, og han genkender Alice og Jules. Da Tæppet er gaaet ned, styrter han op paa Danserindens Paaklædningsværelse. Brutalt river han Diamanten af Diademmet og skal atter til at forlade Værelset, da han hører Støj udenfor paa Gangen. Det er Jules, som er standset af nogle Kontrollører, idet han vil tiltvinge sig Adgang til Danserindens Værelse. Hurtig tager Dr. Nicholson sin Beslutning. Han river Vinduet op og flygter ned ad Jerntrapperne, medens Danserinden bestyrtet ser hans besynderlige Adfærd, og da Jules kommer ind i Værelset, er Doktoren forlængst forsvundet.

I Hast styrter Nicholson hen ad Gaden. Han passerer Opdageren. Denne, der genkender ham fra Mødet i Parken, følger efter. Idet Dr. Nicholson, der ser, at han er forfulgt, kommer til Jernbanestationen, tager han med et netop afgaaende Eksprestog, og da han ikke har set sig forfulgt paa Jernbanestationen af Opdageren, tror han sig i Sikkerhed. Imidlertid lykkes det Opdageren i sidste Øjeblik at springe paa Toget.

Træt kaster Dr. Nicholson sig tilbage i Kupéen. Han griber Diamanten og betragter den med begærlige, feberglødende Øjne. Udmattet efter Anstrengelsen er hans Nerver ødelagte, slapt falder Hænderne ned. For at opstramme sig skal han netop til at tage en Dosis Kokain, da han hører nogen forsøge at aabne Kupélaasen udefra. Det er Opdageren, der er klatret hen ad Trinbrættet, og som nu vil gribe Forbryderen. I sin ophidsede Tilstand, glemmende alt omkring sig, styrter Dr. Nicholson ud af den anden Kupédør og entrer op paa Taget af Toget, medens Detektiven i den tomme Kupé finder den Blaa Diamant.

For at undgaa at blive fanget af sin Forfølger styrter Dr. Nicholson sig, idet Eksprestoget kører over en Jernbanebro, fra Waggontaget ud i Bølgerne — dybt nede.

Det er Ægteskabets næstsidste Dag. Næste Dag skal pro forma Ægteskabet ophæves og Jules og Alice for bestandig skilles. Tjeneren melder Detektiven, denne afleverer den Blaa Diamant, og overstrømmende er de Taksigelser, han modtager, baade fra Jules og Alice.

Ved Kaminildens Skær betragter Alice ømt Jules. Hun ser hans vemodige Blik, idet han tænker paa Adskillelsen den næste Dag; hun ved, at han ikke kan gøre det første Skridt. Hun lægger sig paa Knæ ved Siden af hans Stol, tager hans Arm og læggør den om sin Hals, og i et langt saligt Kærlighedskys mødes de unge Hjerter.